

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam
nr. 79 - Zondag 26 september 2021

Welkom!

In de voorbije weken hebben we soms rake en scherpe woorden gehoord in het Evangelie. Voor wie dacht dat het er altijd liefdevol en teder aan toe gaat in de Heilige Schrift, die heeft toch wel even een schok te verwerken gekregen. Vorige week zagen we overigens dat er een begin werd gemaakt met een draai naar een barmhartige toon, met meer nadruk of dienstbaarheid en eenvoud. Deze zondag zet het Evangelie die toon voort, alleen wil dienstbaarheid, eenvoud en een milde omgang met elkaar niet zeggen dat het los staat van een strenge en zelfs radicale naleving van de waarden en normen van ons geloof. In het Evangelie van deze 26ste zondag door het jaar zien we hoe er een onderscheid gemaakt wordt tussen hoe ik voor mijzelf omga met het geloof en hoe ik met anderen omga vanuit mijn geloof.

Gods Woord op 26ste zondag door het jaar (B)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus (9, 38-48).

In die tijd zei Johannes tot Jezus: „Meester, we hebben iemand die ons niet volgt in uw Naam duivels zien uitdrijven en we hebben getracht het hem te beletten omdat hij geen volgeling van ons was." Maar Jezus zei: „Belet het hem niet, want iemand die een wonder doet in mijn Naam zal niet zo grif ongunstig over Mij spreken. Wie niet tegen ons is, is voor ons. Als iemand u een beker water te drinken geeft omdat gij van Christus zijt, voorwaar Ik zeg u: zijn loon zal hem zeker niet ontgaan. Maar als iemand een van deze kleinen die geloven, aanleiding tot zonde geeft, het zou beter voor hem zijn als men hem een molensteen om de hals deed en in zee wierp. Dreigt uw hand u aanleiding tot zonde te geven, hak ze af; het is beter voor u verminkt het leven binnen te gaan dan in het bezit van twee handen in de hel te komen, in het onblusbaar vuur. Het is beter voor u kreupel het leven binnen te gaan dan in het bezit van twee voeten in de

hel te worden geworpen. Het is beter voor u met één oog het Rijk Gods binnen te gaan dan in het bezit van twee ogen in de hel te worden geworpen, waar hun worm niet sterft en het vuur niet gedooft wordt."

Ter overweging

Afgelopen week is de herfst weer begonnen. Hoewel het ook stevig waaide, is de herfst dit jaar bijzonder mild tot ons gekomen. We kunnen spreken van een welverdiende en mooie nazomer! Ook in de liturgie zien we dat de tijd verandert. Ook met de liturgie komen we in het najaar terecht. Dit betekent dat er in de lezingen meer nadruk komt te liggen op ons persoonlijk handelen, op normen en waarden, met het oog op de maand november waarin de lezingen in het teken staan van onze ziel en zaligheid in de toekomst. De laatste zondagen van het kerkelijk jaar gaan over de eindtijd en de strijd die daarmee gepaard gaat. Houden wij ons staande in die strijd? De tijd om te oefenen voor die strijd is nu. Daarom zetten de zondagen in aanloop naar de laatste zondagen van het kerkelijk jaar ons op voorzichtig dit spoor. Net als de herfst, die langzaam maar zeker de keer maakt van het zomerseizoen naar het winterseizoen.

In de zomermaanden hebben we zo nu en dan Evangelielezingen gehoord die behoorlijk scherp van toon waren. Rake woorden vlogen over en weer tussen Jezus en de Farizeeën en Schriftgeleerden. Maar ook troffen we al een mildere toon aan. Vorige week nog lasen we dat de Heer van ons verwacht dat wij ons dienstbaar op stellen. Het gaat niet om de eerste te zijn, de grootste, de machtigste, etc. Het gaat eerder om de kleinste of de laatste te zijn, om de dienaar van allen te zijn. Die mildere toon zet zich deze zondag voort, althans in het eerste deel van het Evangelie. Want er valt een tweedeling te maken in het Evangelie van deze 26ste zondag. Het begin is mild, vriendelijk en hartelijk, maar het tweede deel is van zo'n

radicaliteit dat je wenkbrauwen vanzelf gaan fronsen, zonder dat je er iets voor hoeft te doen. Hoe verhouden die twee delen zich met elkaar?

Ik veronderstel dat we hierin twee ‘richtingen’ van ons doen en laten kunnen zien. Enerzijds is er de ‘richting’ van mijn doen en laten ten opzichte van de mensen om mij heen. Anderzijds is er de ‘richting’ van mijn doen en laten ten opzichte van mijzelf. Beide ‘richtingen’ zijn, als het goed is, gekleurd door het geloof in de Blijde Boodschap van Jezus Christus. In het eerste deel van het Evangelie gaat het over de richting ten opzichte van de mensen om mij heen. De Hl. Apostel Johannes heeft iemand aangetroffen die in Jezus’ Naam dingen doet die zij ook doen maar die toch niet bij hun groep behoort. Johannes heeft geprobeerd het hem te beletten. Is het christelijk handelen exclusief voor christenen? Het antwoord van Jezus is duidelijk: Neen, goed doen, heil en welzijn bevorderen, is niet alleen een goed werk van de christenen. Dat is eigenlijk een werk waartoe iedereen geroepen is. En zolang het niet botst met Christus’ leer en leven, waarom zou je het dan tegenhouden? Hieruit kunnen we de conclusie trekken, na aanleiding van het Evangelie van vorige week en van deze week, dat we in omgang met elkaar ons altijd moeten laten leiden door mildheid, vriendelijkheid en barmhartigheid. Je weet nooit precies hoe God in mensen werkt en waar die mens is op zijn reis in het leven en het geloof.

Anders wordt het in de tweede helft van het Evangelie van deze zondag en in de richting van handelen ten opzichte van onszelf. Eerder al werd opgeroepen tot nederigheid en dienstbaarheid maar deze zondag komt daarbij ook nog een radicaliteit in de naleving van de normen en waarden van ons geloof. Met gefronste wenkbrauwen kunnen we ons afvragen: Wil de Heer dan een bloedbad in onze parochie? Maar hier is toch wat anders aan de hand. De richting van handelen gaat in ons eigen richting. De radicaliteit of strengheid heeft betrekking op jezelf en jouw naleving, doen en laten, jouw moraal, niet op lichamelijk (im)perfectie. Vrij vertaald houdt Jezus ons voor voor jezelf streng zijn met de normen en waarden maar mild, geduldig, barmhartig, etc. te zijn ten opzicht van anderen. Onze weg van levensheiliging gaat zo dus over een dubbel

spoor. Een best lastig spoor maar wel eindigend in het Rijk Gods!

Versoepelingen in onze kerkgebouwen

Per 25 september wordt er in ons land weer het één en ander versoepeld cq. aangepast in de Coronamaatregelen. Per diezelfde datum hebben ook onze bisschoppen verruimingen aangegeven voor onze kerken. Dit betekent het volgende:

---De anderhalve meter afstandsregel bij kerkbezoek vervalt, mits er in het kerkgebouw ook tijdens de viering voldoende geventileerd kan worden. Dat betekent dat er geen beperking meer is met betrekking tot het aantal mensen in onze parochiekerken.

Gelovigen wordt wel uitdrukkelijk gevraagd om rekening met elkaar te houden zowel bij het kiezen van een zitplaats als bij het lopen door de kerk.

---Bezoekers van vieringen hoeven geen coronatoegangsbewijs te laten zien omdat dit niet past bij het karakter van de Kerk. Bij kerkgang wordt geen onderscheid gemaakt tussen mensen die wel of niet gevaccineerd zijn.

---Volkszang is weer toegestaan. Ook mogen koren weer in volledige samenstelling zingen, mits zij de regels van het RIVM voor koren volgen.

---De dringende vraag om verantwoordelijkheid te nemen en thuis te blijven met klachten die kunnen wijzen op corona blijft gehandhaafd.

Gebed

Goede God, Gij kent geen aanzien van persoon en Gij sluit niemand van uw liefde uit. Blijf ons voor ogen houden dat echte liefde altijd rechtvaardigheid veronderstelt. Geef dat wij ons niet beter wanen dan de anderen, en het goede erkennen dat buiten ons geschiedt. Schenk ons voortdurend uw genade op de weg naar het beloofde geluk, om eenmaal uw koninkrijk te mogen binnengaan.

Livestream vanuit Sint Nicolaasga

Elk weekend wordt de viering vanuit St. Nyk uitgezonden via de livestream op onze website: www.dechristoffel.nl. Deze nieuwbrief staat ook op de website van onze parochie. Ronddelen wordt evenwel gewaardeerd.

Het pastoresteam

Voor de kinderen

We zijn al bijna aan het einde van de maand september. De herfst is al begonnen. Bijna is het oktober. De maand oktober is in onze kerk bijzonder voor onze Heilige Moeder Maria en voor de Rozenkrans. Hebben jullie thuis een Rozenkrans? Of heb jijzelf misschien een Rozenkrans? Dat is een ronde ketting met heel veel kralen eraan. Aan het “staartje” hangt een kruisje met Jezus daarop. Als je goed kijkt dan zie je dat de kraaltjes niet allemaal even ver van elkaar zitten. Dat heeft een betekenis. Bij de kraaltjes horen namelijk gebeden. Bij het kruisje hoort natuurlijk het kruisteken “In de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest”. Bij de kraaltjes die iets verder van anderen af zijn, bidden we altijd het gebed dat Jezus ons geleerd heeft, het “Onze Vader” gebed. Maar op de kraaltjes die dicht bij elkaar liggen, bidden we altijd het “Wees gegroet”. Dit gebed is voor de helft ons voorgezegd door de Engel Gabriël, toen hij aan Maria Gods boodschap overbracht dat Maria de moeder van Jezus zou worden. De tweede helft van het gebed is door gelovigen van de kerk altijd bij gezegd. We bidden dit gebed best wel vaak. Maar in de maand oktober dus extra, om met onze Heilige Moeder Maria te denken aan het bijzondere leven van Jezus en om Hem te vragen ons te helpen en onze gebeden te verhooren.

Wees gegroet Maria, vol van genade, de Heer is met u.
Gij zijt de gezegende onder de vrouwen
en gezegend is Jezus, de vrucht van uw schoot.
Heilige Maria, Moeder van God, bid voor ons, zondaars,
nu en in het uur van onze dood. Amen.